

De-ar fi să mor...

Nelu Preda

De-ar fi să mor, nimic nu mi-aș dori
Decât să scriu un ultim vers duios
Care spre tine ar călători,
Dus de un mesager misterios;

În noapte ți-ar aduce versul meu,
Surprinsă ai rămâne, și mirată -
Plânsul să-ți stăpânești îți va fi greu,
Căci n-o să-mi mai vezi fața niciodată.

M-am stins departe clocotind de dor,
Iubirea noastră-a fost nefericită;
A trebuit să plec și din pridvor
M-ai urmărit cu ochii, prea iubită -

Ți-aș scrie, și-aș adăuga un ultim vers:
La tine am visat și dorul greu
M-apasă căci departe am de mers,
Însă la tine m-am gândit mereu.

Nu-mi vei afla mormântul și nici crucea
Iubito, să-mi aprinzi o lumânare
Chiar în răspântia care ducea,
La locul nostru drag de întâlnire

A tuturor de un leat cu noi,
Acolo unde-am stat întâia oară
De vorbă și-am dansat doi câte doi,
Și ți-am adus cu drag o lăcrămioară.

Dar să nu plângi, aici îmi este bine,
Mai scriu o poezie uneori
Iar gândul mi-este-ntruna doar la tine -
Ne-om revedea iubito printre nori!